

Oita siitä sitten SC-LVÄ!

Sanomalehtisarjakuva elää kovia aikoja, ystävä hyvä. Vaan vielä kovempia aikoja elävät useimpien sanomalehtisarjojen lukijat.

Hyviä uusia sanomalehtisarjoja syntyy nykyisin liian vähän, mutta miksi vanhojen klassikkojenkin lukijoita pitää kiusata nykyisenkaltaisella kurjalla tekstauksella?

Tekstaustapojahan on monia. Pääasia kuitenkin on, että kynän tai terän jälki on tasaista ja selkeätä ja mikäli mahdollista se sopii vielä sarjan piirrosasun henkeen. Siitä on meillä parhaana esimerkkinä **Sarjakuvan maailmat**-antologian tekstaus, joka on Kalervo Palsan mestarityö.

Omakustanteiden ja amatööri-sarjojen heikosta ja huolimattomasta tekstauksesta on Sarjainfossa kirjoitettu kerran sun toisenkin. Parannustakin lienee tapahtunut, mutta niin raskasta on lukea hyvin piirrettyä, vaan huonosti tekstattua sarjakuvaa.

Kesällä kuultiin keskustelua **Helsingin Sanomien** sarjakuvien piirrosasun huononemisesta. Ihmiset puhuivat **piirtämisestä** vaikka kyse oli kesälomatekstaajan huolimattomuudesta. He lukivat sarjoja kokonaisuutena!

Vaan miksi syndikaatit, suurin ja – **Bulls** etunenässä alentuvat oheisten esimerkkien kaltaisiin jätöksiin? Eikö niitä tai yhtä lailla lehtiä kiinnosta lainkaan sarjakuva, joka sentään on edelleen sanomalehtien luetuinta materiaalia, vai mistä voi olla kyse?

Kaikki Bullsinkaan välittämää materiaali ei toki ole heikkoa: katsokaa vaikka **JOPE:n Cabaree** työnvälitystä, mutta se onkin taiteilijan itsensä tekstaama.

Eivät myöskään Hesarin tai Iltasanomien Bullsilta tulleet sarjat ole huonoja; päinvastoin, mutta niitä tekstauvatkin lehdissä alan ammattilaiset.

Kyse ja moitteen aihe on siis sellaisissa sarjoissa, jotka syndikaatti tekstauttaa mahdollisimman halvalla jollain alihankkijalla ja lähettää sitten lehtiin. Ammattitaitoista väkeä ei käytetä, koska se maksaisi liikaa.

Muistan lapsuudestani kuinka **Karjalainen** -nimisessä lehdessä oli **Fantomien** eli **Mustanaamion** ja **Mandraken** teksti ladottuna. Sarjoja oli hyvä ja hauska (!!?) lukea, ja niistä ajoista minuun on juurtunut se vankka käsitys, että jatkuvajuonisen seikkailusarjan teksti sopii jopa ladottavaksi. Huumoristripit ovat sitten asia erikseen.

Yhtä kaikki aina ladonta on parempi kuin surkea tekstaus. Vaikka tekstattuun jälkeen tuleekin pyrkiä. Pääasiahahan kuitenkin on, että lukija nauttii sarjakuvavivujen lukemisesta eikä joudu kärsimään oheisten esimerkkien kaltaisista rötöksistä.

Kommentteja eri tahoilta odottaa

Juhani Tolvanen

